

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

A1. α. Λ β. Σ γ. Σ δ. Λ ε. Λ

A2. δ

A3. β

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

B1. Σχολικό βιβλίο σελ.28-29 «Ο καταναλωτής ικανοποιεί . . . τη συμπεριφορά του.»

ΟΜΑΔΑ ΤΡΙΤΗ

Γ1.

	X	Ψ	ΚΕ _x
A	0	250	
			2
B	50	150	
			3
Γ	75	75	
			5
Δ	90	0	

Αφού, όταν όλοι οι παραγωγικοί συντελεστές απασχολούνται στην παραγωγή του αγαθού Ψ, η οικονομία παράγει 250 μονάδες του αγαθού Ψ, θα έχουμε ότι $\Psi_A=250$ και $X_A=0$.

$$\text{Άρα: } KE_{x_{A \rightarrow B}} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = \frac{250 - 150}{50 - 0} = 2$$

$$KE_{x_{B \rightarrow \Gamma}} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = \frac{150 - 75}{75 - 25} = \frac{75}{25} = 3$$

$$KE_{x_{\Gamma \rightarrow \Delta}} = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} \Rightarrow 5 = \frac{75 - 0}{X_{\Delta} - 75} \Rightarrow$$

$$\Rightarrow X_{\Delta} - 75 = \frac{75}{5} \Rightarrow X_{\Delta} - 75 = 15$$

$$\Rightarrow X_{\Delta} = 15 + 75 \Rightarrow X_{\Delta} = 90$$

Γ2.

$$KE_{\psi}^{\Delta \rightarrow \Gamma} = \frac{1}{KE_x^{\Gamma \rightarrow \Delta}} = \frac{1}{5}$$

$$KE_{\psi}^{\Gamma \rightarrow B} = \frac{1}{KE_x^{B \rightarrow \Gamma}} = \frac{1}{3}$$

$$KE_{\psi}^{B \rightarrow A} = \frac{1}{KE_x^{A \rightarrow B}} = \frac{1}{2}$$

Παρατηρούμε ότι καθώς αυξάνονται οι μονάδες του αγαθού ψ , αυξάνεται και το κόστος ευκαιρίας του αγαθού Ψ , δηλαδή έχουμε αυξανόμενο κόστος ευκαιρίας. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι οι παραγωγικοί συντελεστές δεν είναι εξίσου κατάλληλοι για την παραγωγή των δύο αγαθών. Συνεπώς καθώς αυξάνεται η παραγωγή του αγαθού Ψ αποσπώνται από την παραγωγή του αγαθού X συντελεστές που είναι όλο και λιγότερο κατάλληλοι για την παραγωγή του Ψ . Αυτό έχει ως αποτέλεσμα ότι για την παραγωγή μιας επιπλέον μονάδας από το αγαθό Ψ , απαιτείται να θυσιαστούν όλο και περισσότερες μονάδες από το αγαθό X .

Γ3.

	X	Ψ
K	80	;
Δ	90	0

$$KE_x^{K \rightarrow \Delta} = 5 \Rightarrow \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = 5 \Rightarrow \frac{\psi_K - \psi}{90 - 80} = 5 \Rightarrow \psi_K = 50$$

Δηλαδή όταν η οικονομία παράγει 80 μονάδες από το αγαθό X , η μέγιστη ποσότητα από το αγαθό Ψ που μπορεί να παράγει είναι 50 μονάδες. Άρα ο συνδυασμός $X=80, \Psi=45$ είναι εφικτός. Αυτό σημαίνει ότι ο συνδυασμός βρίσκεται αριστερά της Κ.Π.Δ. και κάποιος ή όλοι οι παραγωγικοί συντελεστές υποαπασχολούνται.

Γ4.

	X	Ψ
A	0	250
Λ	20	;

$$KE_x^{A \rightarrow \Lambda} = 2 \Rightarrow \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = 2 \Rightarrow \frac{250 - \psi_{\Lambda}}{20} = 2 \Rightarrow \psi_{\Lambda} = 210$$

	X	Ψ
M	70	;
Γ	75	75

$$KE_x^{M \rightarrow \Gamma} = 3 \Rightarrow \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} = 3 \Rightarrow \frac{\psi_M - 75}{75 - 70} = 3 \Rightarrow \psi_M = 90$$

Άρα για να αυξηθεί η παραγωγή του αγαθού X από 20 σε 70 μονάδες θα πρέπει να θυσιαστούν $210 - 90 = 120$ μονάδες από το αγαθό Ψ .

ΟΜΑΔΑ ΤΕΤΑΡΤΗ

Δ1. Αρχικό σημείο ισορροπίας: $P_E = 4$, $Q_E = Q_D = 400 - 20 \cdot 4 = 320$

Τελικό σημείο ισορροπίας: $Q_D' = Q_D + 100 = 400 - 20 \cdot P + 100 = 500 - 20P$

$$Q_E' = 380 \Rightarrow 380 = 500 - 20P_E' \Rightarrow 120 = 20P_E' \Rightarrow P_E' = 6$$

Αφού η συνάρτηση προσφοράς είναι γραμμική, θα είναι της μορφής $Q_s = \gamma + \delta P$

Άρα έχουμε:

$$\left. \begin{array}{l} P_E = 4, Q_E = 320 : 320 = \gamma + \delta \cdot 4 \\ P_E' = 6, Q_E' = 380 : 380 = \gamma + \delta \cdot 6 \end{array} \right\} \begin{array}{l} \gamma = 320 - 4 \cdot \delta \\ 380 = 320 - 4\delta + 6\delta \end{array}$$

$$\left. \begin{array}{l} \gamma = 320 - 4\delta \\ 60 = 2\delta \end{array} \right\} \begin{array}{l} \gamma = 320 - 4\delta \\ \delta = 30 \end{array}$$

$$\left. \begin{array}{l} \gamma = 320 - 120 \\ \delta = 30 \end{array} \right\} \begin{array}{l} \gamma = 200 \\ \delta = 30 \end{array}$$

Συνεπώς η συνάρτηση προσφοράς είναι: $Q_s = 200 + 30P$

$$\Delta 2. E_{s_{\text{τοξ}(E,E')}} = \frac{\Delta Q}{\Delta P} \cdot \frac{P_E + P_E'}{Q_E + Q_E'} = \frac{380 - 320}{6 - 4} \cdot \frac{6 + 4}{380 + 320} = 0,42$$

Αφού $E_s < 1$, η προσφορά είναι ανελαστική

$$\Delta 3. \alpha) \text{ Έλλειμμα} = Q_D' - Q_s = (500 - 20 \cdot 4) - (200 + 30 \cdot 4) = 420 - 320 = 100$$

Όταν το κράτος επιβάλλει ανώτατη τιμή την αρχική τιμή ισορροπίας $P_A = 4$, παρουσιάζεται στην αγορά έλλειμμα 100 μονάδων.

$$Q_{s_A} = 200 + 30 \cdot 4 = 320$$

$$\beta) Q_{D_1}' = Q_{s_A} \Rightarrow 500 - 20 \cdot P_1 = 320 \Rightarrow P_1 = 9$$

$$\text{“Καπέλο”} = P_1 - P_A = 9 - 4 = 5$$

Άρα όταν το κράτος επιβάλλει ανώτατη τιμή την αρχική τιμή ισορροπίας $P_A = 4$, το μέγιστο δυνατό “καπέλο” είναι 5.

Δ4. Η επιβολή ανώτατης τιμής από το κράτος πρέπει να είναι βραχυχρόνια. Αυτό που συνήθως συμβαίνει όταν επιβάλλεται ανώτατη τιμή είναι η δημιουργία μαύρης αγοράς. Δηλαδή το αγαθό πωλείται παράνομα σε τιμή μεγαλύτερη από τη νόμιμη. Συνεπώς, η επιβολή της ανώτατης τιμής μπορεί να ανατρέψει την ισορροπία στην αγορά, να δημιουργήσει ελλείμματα και παράνομες αγορές. Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι το κράτος δεν πρέπει να παρεμβαίνει στη λειτουργία της αγοράς, αλλά η επιβολή ανώτατης τιμής θα πρέπει να είναι βραχυχρόνια για να αποφεύγεται η μαύρη αγορά.